

Het Nederlandse water is schoner, maar het kan beter

In het Nederlandse oppervlakte water komen flink minder bestrijdingsmiddelen voor dan enkele decennia geleden maar de behaalde winst dateert voornamelijk van vóór 2001; de laatste tien jaar is nauwelijks nog verbetering geboekt. Maar dat kan wel. Een à twee procent van het landbouwareaal zorgt nu voor de grootste problemen. Dit staat in 'Bestrijdingsmiddelen en waterkwaliteit', een boek onder redactie van Geert de Snoo en Martina Vijver, onderzoekers van de Universiteit Leiden.

'Bestrijdingsmiddelen en waterkwaliteit' geeft antwoord op vragen als:

- *Waar en wanneer* worden bestrijdingsmiddelen in het water aangetroffen en worden daarbij de normen overschreden?
- Wat is de *oorzaak* dat bestrijdingsmiddelen in het water komen?
- Wat zijn de mogelijke *gevolgen* van het voorkomen van bestrijdingsmiddelen in het water voor de daarin levende planten en dieren?
- Wat zijn mogelijke *oplossingen* om de milieubelasting te verminderen?

De samenstellers van hebben zich gebaseerd op de bestrijdingsmiddelenmetingen van alle waterbeheerders in Nederland. Het Centrum voor Milieuwetenschappen Leiden, waaraan de beide onderzoekers zijn verbonden, heeft ook een internetinstrument ontwikkeld waarmee de verzamelde monitoringsgegevens online zijn te bekijken: www.bestrijdingsmiddelenatlas.nl.

Volgens de onderzoekers kan de algehele waterkwaliteit in Nederland beter worden door het instellen van een spuitvrije bufferzone van 1,5 meter breed langs sloten. Ook kunnen zogenoemde 90%-driftreducerende spuitdoppen verplicht worden gesteld. Zo kan voorkomen worden dat bestrijdingsmiddelen buiten het bespoten perceel terecht komen door verwaaiing. Dat dat zeker effect heeft, mag blijken uit het feit dat Nederland 350.000 kilometer sloot heeft: bijna 9 keer de omtrek van de aarde. Deze algemene maatregelen zijn zinvol met het oog op de teelt van bijvoorbeeld aardappelen en granen.

Een à twee procent van het landbouwareaal zorgt echter voor de grootste problemen aangezien daar hoge concentraties van bepaalde middelen in het oppervlaktewater worden aangetroffen. Het betreft met name de afwateringsgebieden in de regio's Delfland, Rijnland (Zuid-Holland) en de Bommelerwaard (Gelderland). De teelten waar het hier om gaat zijn die van maïs en bollen, en de kasteelt. De problematiek in specifieke knelpuntgebieden kan verminderen door regionale inperking van het gebruik van bepaalde middelen en/of het realiseren van effectieve regionale projecten.

Noot voor de redactie:

Het Centrum voor Milieuwetenschappen, Universiteit Leiden, is een onderzoeksinstituut op het gebied van milieuvraagstukken.

Meer informatie, secretariaat CML: 071-527 56 15 of afdeling Communicatie van de Universiteit Leiden: 071 527 6131. Email: vijver@cml.leidenuniv.nl

Bestrijdingsmiddelen en waterkwaliteit

Geert R. de Snoo & Martina G. Vijver (red),

180 pagina's

ISBN: 978-90-5191-170-1

Bestellen: boek@cml.leidenuniv.nl of downloaden via <http://cml.leiden.edu/> en via <http://www.bestrijdingsmiddelenatlas.nl/>